

NOTÍCIES DE SANT FELIU

L'ARXIU I EL MUSEU DE SANT FELIU OBREN LES SEVES PORTES

El dia 21 de desembre, a les 7 de la tarda, s'inauguren les noves instal·lacions del Servei d'Arxiu; i el Museu d'Història de la Ciutat torna a obrir al públic les seves portes.

En l'acte parlen dels dos serveis Ramon Alberch —arxiver en cap de l'Ajuntament de Barcelona i president de l'Associació d'Arxivers de Catalunya— i Roger Marcet, director dels museus de la Diputació de Barcelona.

Ambdues institucions s'emporten avui dins de l'edifici restaurat del monestir.

EXPOSICIÓ A AMÈRICA

El proper dia 16 de gener i fins al 28 de febrer del 1992 a les sales d'exposicions del monestir de Sant Feliu tindrà lloc una mostra d'objectes i documentació que fan referència als guixolencs que anaren a Amèrica al segle XIX: "Guixolencs a Amèrica".

Hom la subdivideix en diferents apartats: construcció de vaixells (drassanes); embarcacions construïdes, a Sant Feliu, a mitjan segle XIX, i evocació dels millors mestres d'aixa; escoles nàutiques; Cosme Calsada, un pilot guixolenc; diaris de navegació i altres instruments de navegació; les rutes comercials més importants; l'emigració guixolenc a Amèrica i aspectes culturals d'ací d'allà.

Cap a dos mil noms de guixolencs que emigraren durant aquella època seran coneguts pels visitants de l'exposició.

Dins el marc de l'exposició, tindrem ocasió d'escoltar els millors especialistes en història de les relacions de Catalunya i Amèrica, el proper mes de gener.

EDICIÓ D'UN LLIBRE SOBRE L'EMIGRACIÓ GUIXOLENCA A AMÈRICA

Amb ocasió de l'exposició abans esmentada, s'edita un llibre que tracta de l'emigració a Amèrica dels guixolencs, durant el segle XIX. L'estudi ha estat elaborat pel professor de la Universitat de Barcelona Cèsar Yáñez i portarà el títol *Sortir de casa per anar a casa. Comerç, navegació i estratègies familiars en l'emigració de Sant Feliu a Amèrica, el segle XIX*.

És el número 7 de la col·lecció Estudis Guixolencs.

Molt aviat, doncs, es farà la presentació del llibre en el marc de l'exposició "Guixolencs a Amèrica".

ÈXIT DE L'OBRA REPRESENTADA PER L'ARLEQUÍ DE PAPER: «JO SERÉ EL SEU GENDRE»

La representació teatral: "Jo seré el seu gendre" de Jaume Villanova, representada pel grup guixolenc L'Arlequí de Paper, el dia 30 de novembre, al Teatre-Auditori de Sant Feliu, assolí un important èxit.

El grup L'Arlequí de Paper, successor de la històrica Agrupació Romea de Sant Feliu, ha iniciat de nou les seves activitats escèniques compaginant l'estil i maneres dels actors més experimentats amb les noves incorporacions d'actrius i actors més joves. Cal destacar sobretot el paper d'Agustina, la minyona, —Isabel Illas—, per la seva fluïdesa i seguretat. Rosa (M. Teresa Payrot) i Vicenç (Joaquim Illas) van saber desenvolupar el seu paper amb la veterana maestria de sempre.

L'obra és una comèdia senzilla, ben estructurada, on s'enllacen diferents situacions divertides.

I el públic no hi va faltar. S'omplí el Teatre-Auditori de Sant Feliu, la qual cosa constitueix ja un excel·lent premi per a L'Arlequí de Paper.

Des de les pàgines d'«El Carrilet» felicitem tots els actors i la coordinadora del Grup: Lolita Loubat.

EDICIÓ D'UN CALENDARI "CENTENARI DEL TREN DE SANT FELIU"

Aquests dies de Nadal surt a la llum el primer fruit o acte del Centenari del Tren de Sant Feliu. Es tracta de dotze dibuixos fets pel Sr. Prior (Cassà de la Selva) que representen, mes per mes, cada una de les antigues estacions, més un detall significatiu de cada població perquè fàcilment aquesta sigui reconeguda.

Demaneu-lo al vostre Ajuntament! No us quedéssiu sense!

AMB MOLTS DIES PER ENDAVANT, ES PREPARA LA SETMANA DE LA PAU (del 2 al 10 de maig del 1992)

Impulsada pel grup guixolenc de JUSTÍCIA i PAU es prepara a molts nivells diferents la celebració d'una setmana dedicada a la Pau. El lema que la inspira és "Del colonialisme (1492) a la Comunitat Universal". O el que és el mateix: d'unes relacions de domini a unes relacions de col·laboració entre els homes i els pobles.

Totes les associacions o grups que vulguin hi poden participar, a partir de les seves pròpies activitats.

En aquest sentit, les escoles, a través dels tallers d'història, comencen a fer els seus treballs escolars: dibuixos, poesies, discursos, etc., amb la idea de la pau.

Conferències, teatre, cinema, exposicions..., i tot allò que vulgueu, pensant que podem fer nosaltres perquè les relacions entre el homes i els pobles, cada vegada més, esdevinguin de germanor, en la justícia i la llibertat.

Més informació la podeu trobar al GRUP JUSTÍCIA i PAU, C/ Lleida, núm. 84. Tel. 32 12 15 de Sant Feliu.

En properes edicions d'«El Carrilet» explicarem més la idea i seguirem la informació.

proporció, és presumible que el cos de treballadors municipals estigui sobredimensionat i un reajustament del 6% podria ésser perfectament assumible.

Evidentment, si el reajustament fos d'alts funcionaris, el nombre dels quals també s'ha doblat, amb un 3% de reducció n'hi hauria prou.

Fórmula núm. 2

Aquesta fórmula és menys traumàtica i consisteix en realitzar (vendre's) una petita part del patrimoni municipal.

L'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro té un important patrimoni en edificis, terrenys, solars, zones verdes, sòl rústic, amarradors al port esportiu, provinents d'antigues propietats, compres, expropiacions, cessions, participacions,...

Patrimoni municipal, per cert sense cura, abandonat i deteriorat (masia Bas, parc de Pinell,...) del que no se n'aprofita ningú.

Sembla que seria una correcta interpretació de la voluntat del poble de reconvertir un patrimoni extens i estèril, que ni tan sols s'aconsegueix mantenir net i presentable, en un equipament social del qual se'n pugui beneficiar i enorgullir tothom.

Fórmula núm. 3

Desenterrar la formidable eina d'en Ramir Pons per enriquir el patrimoni municipal del sòl: EL CONVENI.

El Conveni consisteix més o menys en el següent: un senyor té cent mil metres quadrats de terreny (o 583, tant hi fa), on no s'hi pot fer res. L'home vol fer quelcom per enriquir-se com els seus veïns, i va a veure l'alcalde.

L'alcalde li diu: "Aquí no s'hi pot fer res, però si dels cent mil metres quadrats en regales setanta mil a l'Ajuntament, a la resta et deixarem fer el que vulguis".

En el cas que ens ocupa, sols cal canviar el del 70% del terreny per "La construcció d'una «piscina municipal coberta i climatitzada»".

Fàcil, oi?

JOSEP MIR